

vilde have været rigtigere at lade de Forsendelser paa kortere Afstande betale efter en lavere Tært og i det Hele have 2 Tærter istedetfor een. Jeg troer derfor, at man vil stufte sig i Forventningen af det Resultat, som vil fremkomme af Portoreformen, gennemført paa denne Maade. Disse Betæneligheder ere endnu større ved de Bestemmelser, som findes i § 3 angaaende Forsendelsen med Pakkeposten. Deraf vil nemlig Følgen blive, at alle Forsendelser med Pakkeposten paa korte Distancer, især naar de ere af større Værdi, ville blive overordentligt meget kostbarere for Fremtiden, end de have været tidligere, og jeg skal blot, for at nævne nogle enkelte Exempler, gjøre opmærksom paa, at f. Ex. en Pakke med 1000 Rbd. Bancoedler, som hidtil har kunnet forsendes til Koeskilde for 24 β i Porto, vil i Fremtiden koste 8 Mk.; en Pakke med 10,000 Rbd. Bancoedler, som tidligere har kostet omtrent 10 Mk. i Porto, vil for Fremtiden koste næsten 7 Rbd., og, vil jeg forsende en Obligation paa et høiere Beløb f. Ex. 20,000 Rbd. til Koeskilde, vil denne i Fremtiden komme til at koste næsten 13 Rbd. Der vil vistnok ikke findes nogen Forsender, som vil benytte Posten i saadanne Tilfælde, hvor han med en Extravogn med 4 Heste kan reise med sin Obligation selv billigere istedetfor at sende den med Posten. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at disse Misforhold rigtignok ikke indtræde uden, hvor det gælder om Forsendelser, som have en meget høi Værdi; hvor det derimod er Forsendelser, som ikke have nogen stor Værdi i Forhold til deres Vægt, der er Misforholdet ikke saa fremtrædende, uagtet det ogsaa er noget fremtrædende, f. Ex. at en Pakke paa 100 Pund uden Værdiangivelse kostede tidligere til Koeskilde lidt over 3 Mk. i Porto, og kommer nu til at koste 74 β ; den vil rigtignok paa længere Distance blive billigere, den samme Pakke vilde f. Ex. til Hamborg have kostet tidligere 11 Rbd. 71 β i Porto, og vil nu koste 8 Rbd. 64 β ; altsaa paa denne længere Distance er der en Nedsættelse, det indrømmer jeg fuldkommen, men Forhøielsen paa den kortere Distance er saa overordentlig stor, som jeg har tilladt mig at oplyse ved nogle Exempler, at man vistnok

kan forudsee, at Postvæsenet vil tabe endeel af de Forsendelser, det tidligere har havt, og dette er navnlig af Vigtighed, fordi Fleertallet af de Forsendelser, som skee ved Postvæsenet, ligesom ved alle andre Transportmidler, saasom Jernbaner, Dampskibe eller andre, som befordre paa den billigste Maade, altid gaae mellem de korteste Distancer, det er netop med Hensyn til dem, at Forhøielsen bliver overordentlig stor. Grunden til, at dette Misforhold er fremkommet, maa naturligviis ligge i, at Tærterne ere byggede paa et galt Princip; man gaaer nemlig ud fra, at man vel ikke med Hensyn til Pakkeposten, saaledes som med Hensyn til Brevposten, kan gennemføre en eensartet Porto; man erkjender, at den maa være varierende efter de forskjellige Veilængder, og man sammensætter Portoen af 3 Størrelser, som i og for sig ere rigtige, men man beregner, efter min Overbeviisning, disse Størrelser efter et urigtigt Princip, og derfor kommer man til et saa paafaldende Resultat; man tager nemlig een Størrelse af 6 β , som man betragter som en Godtgørelse for Adressbrevets Forsendelse, og derefter een Størrelse, der nærmest skal betragtes som Betaling for selve Kjørselen, og som varierer efter Veilængden, og endelig en Størrelse, som reguleres efter Værdien, og som er den, der i de fleste Tilfælde kommer til at udgjøre den største Deel af Portobeløbet, og denne sidste Størrelse er uforandret, enten Veilængden er kort eller lang, og man har i den søgt en Dækning for den største Deel af de almindelige Administrationsomkostninger. Heri ligger aabenbart det Urigtige; man skulde have gjort den variable Størrelse større og de constante Størrelser mindre. Derved vilde man have opnaaet den samme Lethed i Beregningen og derimod en bedre Regulering af Afgifterne, efter Veilængdens Størrelse. Imidlertid er, som sagt, vistnok Vigtigheden af, at Sagen gaaer uforandret igjennem, saa stor, at man maa tilskedsætte disse Betæneligheder, men jeg troede dog ikke ganske at burde undlade at udtale dem, da Sagen ikke saaledes er bleven forhandlet tidligere.

Finantsministeren: Saaledes som Sagen foreligger, tør jeg ikke gaae ind paa En-